Teismo praktikos rinkinys

Byla C-152/17

Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi SpA
prieš
Rete Ferroviaria Italiana SpA

(*Consiglio di Stato* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose vykdomų pirkimų tvarka – Direktyva 2004/17/EB – Pareiga peržiūrėti kainą sudarius sutartį – Tokios pareigos nebuvimas Direktyvoje 2004/17/EB ir nekildinimas iš bendrųjų principų, kuriais grindžiamas SESV 56 straipsnis ir Direktyva 2004/17/EB – Su geležinkelių veikla susijusios valymo ir priežiūros paslaugos – ESS 3 straipsnio 3 dalis – SESV 26, 57, 58 ir 101 straipsniai – Pakankamos informacijos apie pagrindinės bylos faktines aplinkybes ir motyvus, kuriais grindžiamas atsakymo į prejudicinį klausimą būtinumas, nenurodymas – Nepriimtinumas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnis – Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis neįgyvendinama Sąjungos teisė – Kompetencijos nebuvimas“

Santrauka – 2018 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas

1. *Teisės aktų derinimas – Vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose vykdomų pirkimų ir viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarka – Direktyvos 2004/17 ir 2004/18 – Taikymo sritis – Perkančioji organizacija, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2004/17 – Sutartys, susijusios su veikla viename ar keliuose Direktyvoje 2004/17 išvardytuose sektoriuose – Joje numatytų procedūrų taikymas – Sutartys, sudarytos dėl kitos veiklos vykdymo – Direktyva 2004/18 numatytų procedūrų taikymas*

   (Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 1251/2011, 3–7 straipsniai ir Direktyva 2004/18)

2. *Teisės aktų derinimas – Vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose vykdomų pirkimų tvarka – Direktyva 2004/17 – Sutarčių sudarymas – Pareiga peržiūrėti kainą sudarius sutartį – Nebuvimas*

   (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/17, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1251/2011)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 26 punktą)

2. 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, iš dalies pakeista 2011 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1251/2011, ir bendrieji principai,

kuriais ji grindžiama, turi būti aiškinami taip, kad jie nedraudžia nacionalinės teisės normų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias nenumatoma periodinės kainų peržiūros po sutarčių šia direktyva reglamentuojamuose sektoriuose sudarymo.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš jokios šios direktyvos nuostatos nematyti, kad ji turi būti aiškinama taip, jog ji draudžia tokias nacionalinės teisės normas, kaip kartu aiškinami Įstatyminio dekreto Nr. 163/2006 115 ir 206 straipsniai, kuriuose nenumatyta periodinės kainų peržiūros po sutarčių šia direktyva reglamentuojamuose sektoriuose sudarymo, nes joje valstybėms narėms nenustatyta jokios konkrečios pareigos numatyti nuostatas, kuriomis būtų reikalaujama, kad perkantysis subjektas sutiktų kontrahento naudai padidinti kainą po sutarties sudarymo. Be to, tokių teisės normų nedraudžia ir bendrieji principai, kuriais grindžiama Direktyva 2004/17, ypač šios direktyvos 10 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas ir iš jo kylanti skaidrumo pareiga. Priešingai, negalima atmesti tikimybės, kad kainos peržiūra po sutarties sudarymo gali pažeisti šį principą ir šią pareigą (pagal analogiją žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Finn Frogne*, C-549/14, EU:C:2016:634, 40 punktą). Iš tikrųjų, kaip savo rašytinėse pastabose pažymi Komisija, sutarties kaina yra labai svarbi perkančiajam subjektui vertinant pasiūlymus, taip pat jam priimant sprendimą sudaryti sutartį su tam tikru ūkio subjektu. Ši svarba, be kita ko, matyti iš to, kad kaina minima ir viename, ir kitame iš dviejų Direktyvos 2004/17 55 straipsnio 1 dalyje numatytų sutarties sudarymo kriterijų. Tokiomis aplinkybėmis nacionalinės teisės normos, pagal kurias nenumatoma periodinės kainų peržiūros po sutarčių šia direktyva reglamentuojamuose sektoriuose sudarymo, veikiau sudaro palankias sąlygas laikytis šių principų.

(žr. 29, 30, 36 punktus ir rezoliucinę dalį)